

Z POHÁDKY DO POHÁDKY

tábor na faře od 17.- 21.7.2017
očima táborníků

V pondělí 17.7. nás na faře přivítaly pohádkové bytosti: Liška Ryška, rádce ze Šíleně smutné princezny, Červená Karkulka s maminkou, Bílá paní, pan král, princezna Koloběžka, vodník a čert. Táborové vedoucí doplnili pomocníci - bývalí odrostlí velice šikovní táborníci.

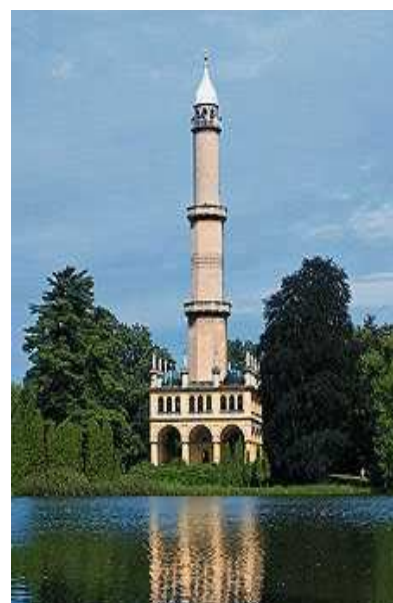
Poté, co si nás Karkulčina maminka zapsala a spočítala, jsme se seznámili navzájem a vylosovali si svůj tým a vedoucího. V čele **modrého týmu** byla Princezna Koloběžka (teta Jana Fryčová), **červené** měla na starosti Červená Karkulka (Iva Hromková). **Oranžový** tým vozila na ocásku Liška Ryška (Jana Boháčová), **zelené** dušičky hlídal Vodník (Verča Langerová) a **šedí** kuli pikle pod vedením zkušeného a protřelého Rádce (Martin Tomanec).

Na úvod nám teta Jana přečetla pohádku O Mistrovi Pohádkáři, který měl tři učedníky, ale jen jeden se stal tovaryšem. Během dne každý namaloval dva pohádkové obrázky, které jsme rozdávali druhý den -na výletě- návštěvníkům Lednice jako poděkování za odpověď na otázku: "Která pohádka je Vaše nejoblíbenější?" Lidé na dotazy reagovali nejdříve překvapeně, potom potěšeně a většinou se s námi dali i do řeči, aby zjistili, odkud jsme. Co si myslíte, která pohádka vyhrála? Byly to *Tři oříšky pro Popelku*. Mezi tím jsme došli k vodnímu oblouku, tzv. viaduktu, prošli dírou do pekla, vyběhli schody na minaret, o kterém jsme se dozvěděli, že ho postavil pan Hardtmuth, který vymyslel a dal jméno i tužkám Koh-i-noor (*asi proto, aby si ten minaret mohl každý namalovat*). Pak už každý pospíchal k lodi, která nás dovezla do přístavu.

Po obědě byla soutěž o poznávání některých vzácných stromů, kterých je v Lednicko-valtickém areálu opravdu spousta.

Víte také například, že v Lednici jsou stromy už z doby ledové a zažily nejspíš i dinosaury? Ne? Tak my už to víme 😊.

Před odjezdem jsme si ještě v cukrárně dali zmrzlinu a vyrazili domů, abychom se nachystali na další den. To budeme na táboře i spát.

Ve středu ráno jsme začali hrát hry: šátky a ringo, týmy soutěžily mezi sebou. Klání to byla veliká, jenže horko ještě větší. Takže dohry pokračovaly ještě ve čtvrtek a v pátek. Mezitím jsme stihli spoustu soutěží a koupání. A nesmíme zapomenout na obchod - tam si vždycky vyměníme vyhrané zlaťáky za něco dobrého nebo pěkného.

Ještě jsme Vám neřekli nic o jídle - bylo, bylo ho dost a bylo výborné. Každý den jsme vymýšleli vtipné pohádkové názvy naplánovaných jídel. Kuchařky ocenily zlaťákem každého, kdo vymyslel tak vtipný název jídla, že je tím pobavil.

Ve středu odpoledne si každý našel své místečko v sokolovně na spaní, k večeři se snědly výborné koláče našich kuchařek a šlo se na stezku odvahy. *"Bylo to fakt dobrý. Já jsem se nebála, no trochu jsem se bála, ale pak už ne. Ale pak zas jo. Já vlastně nevím, jestli jsem se bála."* Někteří jsme stezku prošli s malou dušičkou, ale všem se to líbilo. Rychlá sprcha a spát.

Ráno Martin prohnal všechny při rozcvičce po hřišti, sbalili jsme si věci a hurá na faru na snídani. No a pak se pokračovalo v soutěžení. Panu králi se ztratilo 20 kouzelných věcí. Děti je musely najít. Soubor to byl veliký, nakonec museli hledat i vedoucí, aby pomohli zvýšit skóre svého týmu. Dohrály se rozehrané turnaje, poobědvalo se a už nás čekalo jen koupání a cesta domů.

V pátek ráno nám trochu zapršelo, a tak si každý vylosoval jednu pohádkovou postavu a v týmu vymysleli divadlo pro rodiče. Každá tým popsal jeden den do zpravodaje (*přečtete si v letošním vánočním čísle*). Mezitím přestalo pršet a nás čekal u sokolovny velký sportovní pětiboj, ve kterém jsme získali spoustu bodů směnitelných za zlaťáky a jako každý den jsme vykoupili obchod.

Po obědě jsme našli

schovaný u

, spravedlivě jsme si ho rozdělili, rodičům

jsme u závěrečného táboráku zahráli

, opekli jsme

, uklidilo se, zazvonil

a tábora byl konec.

vzpomínaly děti, zapsala Lida Tomancová

Byla to moc hezká pohádka, budeme se na vás těšit děťátka, zase za rok.....

.....v Bradavicích.